

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

En nydelig Ægtemand (Eduard Schnedler-Sørensen, DK, 1914)
Nordisk Films Kompagni

Ns 1102 (pdf: p. 2–27)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

I Konsulens Klæder.

Naar Manden gaar paa Børsen.

Lystfilm i 73 Billeder

af

Paul Sarauw.

Personerne:

Descombes, Konsul.....	Oscar Stribolt.
Mme Descombes, hans Frue.....	Fru Aggerholm.
Louis XXXVIII, regerende Fyrste over et lille bitte Land.....	Fr. Buch.
d'Artagnan, Fyrstens Adjutant.....	Torben Meyer.
Jean, Tjener hos Descombes.....	Carl Alstrup.
Antoinette, Pige hos Descombes.....	Olga Svendsen.
Lulu, en Pige med en let Moral.....	Agnes Andersen.

F ø r s t e A f d e l i n g .

1.

Stedet er en lille fransk By, 1/3 Dagsrejse fra Paris. Konsul Descombes repræsenterer det lillebitte Land, for hvilket Louis XXXVIII er det fyrstelige Overhoved.

Filmens 1ste Billede foregaar paa Verandaen, der hører til Konsul Descombes' meget herskabelige Villa. Verandaen er udstyret med elegant Kurvemøblement i orientalsk Stil. Meget luksuriøst. Konsul Descombes og hans kønne, unge Frue sidder ved hver sin Side af et lille Bord. Konsulen er en mavesvær, velnøret Herre i Fyrrerne - typisk Ungkarl. Han er iført Hjemmejakke med Snore. Man skal mærke paa ham, at han slet ikke egner sig for Ægteskabet. Saaledes kan det forklares, at han allerede er ked af sin nydelige Kone. Hun maa gerne være sød og chic, for at der kan komme en vis, om jeg maa sige: parisisk Elegance over Filmen.

Konsulen læser i Avis, hun syr. Han keder sig tydeligt nok, gaber. Denne ægteskabelige Ensformighed i dette Hul af en Provinsby. Han ligefrem længes til Paris. Han skutter sig, som om han gerne rystede nogle Lænker af sig, og stirrer fortabt ud i Rummet. I dette Øjeblik kommer en Pige ind med et Telegram til Konsulen, der skynder sig at bryde det. Hemmelig straalere hans Ansigt men overfor Hustruen antager det et bekymret Udtryk. Det er et Codetelegram fra Veksellereren inde i Paris. Det drejer sig om Børs-Forretninger. Han vil gaa ind til sit Skrivebord for at dechiffere det. Fruen beder om Lov til at se det. Han rækker hende det.

~~2.~~

Telegrammet vises:

(Maskinskrift)

Tagara medona ekspressemi 12,37 saaona rejserovi viona sammeni tilara parisona ogara slaarivi eteve ordentligava slagara. Dinara egenova luluara.

~~3.~~

Fruen kaster et Blik paa Telegrammet. Saadant noget Vrøvl kan hun ikke tyde. Med en Hovedrysten rækker hun Telegrammet tilbage til Manden, der gaar ind for at "dechiffrere" det.

4.

Konsulens Kontor, der er kostbart udstyret som Herreværelse. Konsulen kommer ind. Saasnart han har lukket Døren efter sig, er det værdige som strøget af ham. Han danser rundt paa Gulvet og svinger Telegrammet over sit Hoved. Saa tager han Plads ved Skrivebordet og giver sig til at "dechiffrere" Telegrammet, hvad der bestaar i, at han overstreger de tre sidste Bogstaver i hvert Ord. Man ser Gløden afspejles i hans Ansigt, efterhaanden som Telegrammets virkelige Ordlyd afdækkes for ham. Da han er færdig med Dechiffringen, rejser han sig og læser Telegrammet igennem.

5.

Telegrammet vises i korrigeret Stand:

Tag... med... Ekspressemi... 12,37 saa... rejser... vi... sammen... til... Paris... og... slaar... et... ordentlig... Slag... din... egen... lulu...

6.

Gennemlæsningen af Telegrammet faar Forventningens Glæde til at stige yderligere. Hans Ansigt straalere som en Sol. Pludselig faar han Øje paa Uret, der viser 12,5 - naada, saa maa han nok skynde sig. Han stikker Telegrammet i Lommen og forbereder sig til at gaa ind til Konen. Han anstrenger sig for at lægge Ansigtet i værdige Folder.

7.

Verandaen. Konsulen kommer ud. Han fortæller, at hans Vekslerer i Paris i Telegrammet har meddelt, at uopsættelige og afgørende Forretninger nødvendiggør hans Nærværelse i Paris. Han maa desværre rejse med det samme. Toget gaar 12,37. Konen rejser sig for at være ham behjælpelig. Hun ringer, og Tjeneren Jean kommer. Han faar Ordre til at pakke Herrens Haandtaske. Han gaar. Fruen giver sig til at pusle ved Konsulens Person. Han burde tage ren Flip paa! - Nej, nej, det er der ikke Tid til. - Jamen, han maa dog have Hjemmejakken af! - Ja, Død og Pine! Den havde han rent glemt. De gaar ind sammen.

8.

Soveværelset. Konsulen ind, fulgt af Fruen. Han har Hastværk, slænger Jakken paa en Stol finder en Jaket frem af Skabet. Hun tager omhyggeligt Hjemmejakken op og hænger den ind i Skabet. Fra Soveværelset fører en Dør lige ud til Villaens

9.

Hall. Denne er meget rummelig, saaledes som i alle moderne Villaer. Fra Hall'en er Indgang til 1) Herreværelset, 2) Sove-

værelset og 3) Køkken. Endvidere Udgang til en lav Stentrappe mod Vejen, og endelig en Trappe op til Villaens 1ste Etage. Ovenfor Trappen en lille Platform, hvorfra man selv uset kan overvære, hvad der foregaar i Hall'en.

Nu kommer Konsulen og Fruen ud fra Soveværelset. Jean staar allerede parat med Haandtasken. Konsulen bliver hjulpet i Frakken. Fruen tager en enkelt Sommerhat paa. Hun vil følge sin Mand til Stationen. Han gør Indvendinger. Det er da virkelig ikke nødvendigt... hun behøver da ikke at ulejlige sig. - Men hun holder fast ved sit. Endelig ud.

10.

Foran Villaen. En Hestedroske holder. Jean anbringer Haandtasken. Konsulen og Konsulinden tager Plads. Vognen kører.

11.

Foran Banegaarden. Vognen kører frem. De stiger ud. Ind.

12.

Perronen. Konsulen og Frue kommer ud paa Perronen. Eksprestoget kører frem. Paa Platformen til en 1ste Klasses Vogn, som standser netop udfor Ægteparret staar Lulu. I et Øjeblik da Fruen har sin Opmærksomhed henvendt paa en Blomstersælger, af hvem hun køber en Buket Violer, gør Manden bag hendes Ryg hemmelige Tegn til Lulu, der skal betyde saa meget som: Du skal ikke lade dig mærke med, at du kender mig! Fruen vender sig om, hefter Violbuketten i hans Kraveopslag, faar i det samme Øje paa Lulu. Hun truer skælmsk ad sin Mand og siger: Lad dig ikke bedaare af hende deroppe! Hun ser farlig ud. Med en beroligende Gestus svarer Konsulen: Farlig - pyt! Jeg er da heldigvis kom-

men ud over den Periode. Og med gravitetisk Alvor og majestætiske Skridt spaserer han forbi den farlige Dame og ind i Vognen. En Mand som han lader sig dog ikke røre af det første, det bedste Skørt. Lulu før sit Vedkommende stikker Næsen i Vejret og lader, som om Konsulen er Luft for hende.

13.

Kupé i en moderne Gennemgangsvogn. Konsulen kommer ind, iler straks hen til Vinduet, som han fuldstændig fylder med sit imponerende Korpus. Med højre Haand, der er udenfor Vinduet, vinker han energisk til Konen. Den venstre Haand hænger slapt ned indenfor Vinduet. Nu kommer Lulu ind i Kupeen. Hun trækker ham i Frakkeskøderne. Venstre Haand kommer i Bevægelse for at gribe Lulus Haand. Jo mere energisk venstre Haand bliver i sine Bevægelser - jo ivrigere vinker den højre Haand, samtidig med at man ser Ansigtet smile og nikke. Toget har sat sig i Bevægelse.

14.

Kupevinduet set udefra. Den smilende, nikkende og vinkende Konsul er rørende at se paa. Man ser Fruen langsomt følge med Toget, indtil dette er kommen langt bort. Saa gaar hun tilbage og ud gennem Ventesalen.

15.

Kupeen indvendig. Toget er nu i god Fart. Konsulen holder op med at vinke og lader sig trække ned paa Sædet ved Siden af Lulu. Gensynsglæde og øm Omfavnelse. En Konduktør faar en stor Ducør. Han trækker diskret Gardinerne for og lukker Døren efter sig.

16.

Foran Jernbanestationen. Konsulinden kommer ud fra Jernbanestationen og tager Plads i Vognen, der kører.

17.

W.S. & B. REGENT LINE

Landevej. Et elegant Automobil kører henad Vejen, frem imod Objektivet. I Billedets Forgrund standser det pludselig. Chaufføren springer ned. Der er sket et eller andet, der ikke lader sig reparere paa Stedet. Hvorlænge kan det vare ? Aah, 5 - 6 Timer. - Hvad skal man dog finde paa ? Dette Spørgsmaal debatteres livligt af Automobilets to Passagerer, Fyrst Louis XXXVIII og Adjutanten, der er paa Automobiludflugt i det fremmede Land. Adjutanten foreslaar en Visit hos Konsulen i den nærliggende By. Fyrsten bifalder Forslaget og beder Adjutanten om at gaa hen og telefonere. Da Adjutanten er gaaet, faar Chaufføren en Ordre, og han springer afsted.

18.

Foran Konsulens Villa. Vognen fra Bill. 16 kører frem. Konsulinden stiger ud, bliver lukket op af Jean, gaar ind.

19.

Foran en Købmandshandel paa Landet. Adjutanten kommer og gaar ind i Butiken.

20.

Herreværelset i Konsulens Villa. Konsulinden kommer ind fra Hall. Efter hende som en Hund følger Jean med en Sølvbakke i sin udstrakte Haand. Først i den anden Ende af Værelset mærker hun hans Tilstedeværelse, vender sig brat om, Jean taber Bakke og Brev af lutter Befippelse, jonglerer med det

og overrækker endelig Fruen Brevet. Hun giver ham Ordre til at gaa og ser paa Brevet. Det er til hendes Mand, men af Seglet ser hun, at det er et Brev fra Ministeriet. Hun finder det rigtigst at aabne det - der kan jo let staa vigtige Ting i det - og læser følgende:

Til

Vore Konsuler !

Beständig hyppigere indløber Klager over, at vore Konsuler aldrig er at træffe paa deres Embedssteder. Ministeriet vil ikke længere se igennem Fingre med, at Konsulerne forsømmer deres Embedspligter og indskærper derfor Reglementets Paragraf om Konsuler, der ikke uden i tjenstligt Øjemed eller efter særlig Tilladelse maa forlade den By, hvor de hører hjemme.

Givet til Efterretning.

Louis XXXVIII.

Konsulinden har læst Brevet og ladet det synke i Skødet. Nu vil hun da bare haabe, at der intet sker, mens Manden er i Paris. Hun løfter Brevet for at læse det igennem en Gang endnu.

21.

Købmandshandelen. Adjutanten staar ved Telefonen. Slaar Konsulatets No. op i en Bog, ringer.

22.

Konsulens Herreværelse. Fruen endnu ifærd med at læse. Telefonen ringer. Mekanisk tager hun den, stadig læsende. Pludselig farer hun op og nejer.

23.

Købmandshandelen. Adjutanten ved Telefonen. Siger:

- Fyrst Louis XXXVIII har udtalt Ønsket om at spise til Middag hos Konsulen og Konsulinden i Dag. Fyrsten vil komme i Løbet af en Times Tid. -

24.

Herreværelset. Fruen endnu ved Telefonen, lægger den saa. Hvad skal hun dog finde paa. Det gaar jo ikke and, at Fyrsten kommer uden at træffe Konsulen hjemme. Fruen løber raadvild frem og tilbage. Endelig gaar en Praas op for hende. Hun ringer, og Jean kommer ind. Hun forklarer ham i al Hast, at Fyrsten ventes og at han - Jean - maa spille Konsulens Rolle. Jean griner fjollet ved Tanken og viser ned ad sit Tøj - han gaar med Smækforklæde - saadan kan han da ikke optræde! Fruen afværger alle Indvendinger og trækker ham med sig.

25.

Soveværelset. Fruen og Jean ind. Hun haler frem fra et Skab en fin Consuluniform. Jean gør store Øjne, viser paa Benklæderne: de er altfor korte. Hun utaalmodig: han har bare at gøre, som hun siger. Han finder det hele evig Sjov. Bliver puffet ud, hvorefter Fruen gør Forberedelser til sit eget Toilette.

26.

Landevejen, hvor Fyrsten holder med Automobilet. Han er en pudsig lille Mand, tilsyneladende meget jovial og meget ivrig efter at blive populær. Han er omringet af Bønderdreng, mellem hvem han kaster nogle Smaamønter i Grams. Adjutanten kommer og afleverer Rapport. Nu ses ogsaa Chaufføren med en

Staldkarl, der fører 6 Heste. De bliver spændt for Automobilet.
Det mærkelige Tog begynder at bevæge sig. Det synes at more
Fyrsten uhyre. Toget ud af Billedet.

W.S. & B. ★ REGENT LINEN
MADE IN U.S.A.

Anden Afdeling

27.

Tjenerværelset, Jean ifærd med at fuldføre sin Paaklædning. Benklæderne er lidt for korte, og Frakken, som han netop nu tager paa, lidt for vid. Bliver færdig, kaster et mønstrende Blik ned ad sin Figur, indstuderer foran Spejlet en vis Konsul-Værdighed. Gaar saa.

28.

Køkkenet, hvor Antoinette har meget travlt. Jean ind. Han er udstyret med den nylig indstuderede Værdighed, men Antoinette stikker ikke op for Bollemælk. Hun tørrer ham rask om Næsen med en Kærklud. Værdigheden glider hurtigt af Jean. Han bliver kølen, og Antoinette giver ham ogsaa et Strejfkys, men dermed er det ogsaa forbi. Han kan jo nok se at hun har travlt. Han skulde saamænd hellere tage og skrælle Kartofler for hende. Han peger paa sin Uniform. En Konsul, der skræller Kartofler! - Aah, lad være med at skabe dig. Sæt du dig bare ned og skræl her! Hun anbringer ham paa en Stol og trykker et Fad med Kartofler i Skødet paa ham. Der hjælper ingen kære Mor.

29.

Foran Villaen. Det mærkelige Tog ruller op foran Villaen. Den lille pudsige Fyrste, der har Sans for al Slags Morskab, vil holde Tale for den mægtige Drengesværm, som har fulgt med Automobilet, men Adjutanten, der nok har til Opgave, at sørge for at Fyrsten ikke blamerer sig, holder igen. De to Herrer gaar op ad Trappen og ringer paa. Automobilet, forspændt med

de 6 Heste køres videre.

30.

Køkkenet. Jean hører Ringningen. Tjeneren kommer op i ham. Han sætter Fadet og løber ud.

31.

Hall. Fra Døren, der fører til Køkkenet, kommer Jean styrtende. Han er paa Vej henimod Indgangsdøren i den Hensigt at lukke op. I det samme kommer Fruen ud fra Døren til Soveværelset. Det lykkes hende at standse ham i Farten. Han ser dumt paa hende: Aah, det er jo sandt, han er Konsul. Det havde han rent glemt. Han faar Ordre til at kalde paa Antoinette, der skal lukke op. Fyrsten og Adjutanten. "Konsulen" og Konsulinden tager Opstilling. Hilsner og Præsentationer. Jean rækker ikke Haanden. Han bukker kun i det ustandselige. Fruen giver Ordre til Antoinette om at tage Gæsternes Overtøj, Jean gentager Ordren med en hoven Mine/ Antoinette bærer sig saa kluntet ad, at man ligefrem ser det klør i Fingrene paa Jean for at hjælpe til. Til sidst kan han ikke modstaa Fristelsen. Med affabel Tjenerbuk og megen Rutine skiller han de fornemme Fremmede af med Overtøjet. Fyrsten og Adjutanten faar anvist Gæsteværelserne paa 1ste Sal. De gaar op ad Trappen, Jean vil straks rende med, men Fruen holder ham tilbage, og Antoinette faar Besked om at gaa med. Ligesom tidligere gentager Jean Ordren i en brysk Herskabstone. Jean og Fruen gaar ind i Herreværelset.

32.

Herreværelset. Fruen og Jean. Hun giver ham et indgaaende Kursus i god Tone. Hvordan han skal gaa, hvordan han

skal spise, hvordan han skal byde Velkommen ved Bordet o.s.v. Jean gør et endnu mere fjoget Indtryk end ellers. - Naa, men nu kommer Fyrsten og Adjutanten ind i Stuen efter at have gjort lidt Toilette. Fyrsten og Konsulen og Adjutanten og Fruen begynder en Konversation. Man ser at det kniber vældigt for Jean at holde Samtalen gaaende, men med mange Armbevægelser og Udbrud som: O ja! klarer han sig. Pludselig ser han en Plet paa en Sølvvase. Stadig konverserende tager han Vasen og gnider paa den med sit Frakkærme. Fyrsten gør store Øjne og spørger, om Tjenestefolkene ikke har gjort deres Pligt. Jean bliver næsten fornærmet paa Tjenerskabets Vegne. Det er der ikke noget i Vejen med. Det er Pudsepomaden, der er daarlig, og det er bare, fordi Fruen der - han peger paa Konsulinden - er saa nærig. Fyrsten smiler hensynsfuldt og diskret. Han opfatter Jeans Foredrag som en Spøg, og da Dørene i det samme slaas op til Spisestuen, byder han Fruen Armen. Alle ind i Spisestuen.

33.

Spisestuen. Man ser Jean mase sig frem foran de andre. Gaar hen til Bordet, retter ved Servietterne, løfter et Par af Glassene for at se efter, om de er rene, melder saa med den populære Kelner Gestus: Der er serveret! Han sætter sig, folder sin Serviet ud og stikker den rent uvilkaarligt under venstre Arm. Da Pigen i det samme kommer ind, rejser han sig - af gammel Vane - for at tage Fadet og byde om. Fyrsten, der antager hans Optreden for almindelig Benovelse ved at have en regerende Fyrste til Middag, afværger det, og han husker igen, at han jo er "Konsul". Tager Plads, men længe husker han det ikke. Fruen beder ham skænke i Glassene.

Vanemæssig tager han Flasken for at gaa rundt - med Servietten under Armen - bag Gæsternes Stole og skænke op, og han er allerede paa Vej, da Fruen faar standset ham med et Blik. Han sætter sig igen og skænker over Bordet. Skænker mer i, bliver lystig. 2.Ret bliver budt om. Han holder Tale, slaar Fyrsten familiært paa Skulderen. Fyrsten, der jo er en lille jovial Mand, tager "Konsulen" fra den fornøjelige Side. Jean sætter sig igen. Tager Fadet, finder de bedste Stykker til sig selv, vil række Fyrsten Fadet, men finder endnu et Stykke, han har Lyst til. Dette gentager sig et Par Gange. Da Fadet endelig forlader ham, er der kun noget tilbage, som de andre vrager. Han skænker i Glassene, skaaler en hel Masse Gange i Råd med Fyrsten.

34.

Verandaen. Pigen i Færd med at dække Kaffebord. Middagsselskabet kommer. Jean (med Serviet under Armen) fortroligt spaserende med Fyrsten, der selv er glad og oprømt. Jean opdager en Fejl ved Serveringen, og rent mekanisk - uden at falde ud af Konversationen med Fyrsten - tager han Bakken fra Pigen og fortsætter Opdækningen. Han holder - stadig konverserende - med uforfalsket Kernerrutine et Par af Glassene op mod Lyset, og da han ikke finder dem tilfredsstillende, pudser han dem en Gang efter med Servietten. Denne stikker han efter Brugen igen under Armen. Han skænker Likør i Glassene paa ægte Tjenermaner, med den ene Arm paa Ryggen. Sætter sig ~~til~~ Fyrsten, der sidder ligeoverfor for Fruen, konverserer hende livligt. Han er øjensynlig bleven charmeret i den unge, kønne Kone. Jean, der sidder imellem dem har ikke

kunnet undgaa at lægge Mærke til Kurrageriet, der efterhaanden er bleven saa intimt (maa dog ikke gøres klodset) at Adjutanten flere Gange diskret har rykket Fyrsten i Frakkeskødet. Grømt eller lignende. Nu rejser Jean sig og tilbyder med en affabel Haandbevægelse Fyrsten at bytte Plads, saa at han - (Fyrsten) - lettere kan gøre Kur. Fyrsten optager Tilbudet ironisk og vil til at gøre Undskyldninger, men Jean tvinger ham nu til at indtage hans Plads og siger beroligende: - Bliv bare ved. Hun er alligevel ikke min Type. Nøh, her skal De se noget for mig! - Antoinette er i det samme kommen ind. Jean klapper hende paa Kinden: Sød Pige. Situationen reddes af Konsulinden, der foreslaar, at de skal gaa en Tur i Haven. De gaar allesammen.

35.

Et Lysthus i Haven. De fire kommer. Fyrsten har Fruen under Armen, meget livlig - hun anstrengt. Adjutanten maa gentagne Gange formanende banke Fyrsten paa Skulderen - til ingen Nytte! Selskabet tager Plads. Fruen har anvist Fyrsten en magelig Stol. Den anbringer Jean sig i. Fyrsten maa se sig om efter en anden Plads. Jean smider sig nonchalent. Han er kommen i det ugidelige Hjørne, knapper Vesten lidt op. Snart sover han trygt. Fyrsten har meget travlt med at konversere Fruen. Der gaar en lille Tid, før Adjutanten opdager, at "Konsulen" er falden i Søvn. Han rykker energisk Fyrsten i Frakkeskøderne og peger paa Jean. - Aah! siger Fyrsten med et beklagende Skuldertræk, det er nok Sengetid! Han rejser sig, og baade han og Adjutanten gaar efter at have budt Fruen: Godnat. De bliver enige om ikke at vække "Konsulen", da han

sover saa godt. De to gaar.

36.

I en Havegang. Fyrsten og Adjutanten kommer gaaende, standser pludselig og lytter. Beslutter at vende om. Lister tilbage.

37.

Lysthuset. Konsulinden rusker energisk i Jean, der dog sover fast. Han falder endelig ud af Stolen, hvorved han vaagner. Bag Lysthuset, saaledes at de ikke kan ses af Jean og Konsulinden, kommer Fyrsten og Adjutanten til Syne. Konsulinden giver Jean en ordentlig Overhaling af grove Skældsord og slutter med at sige: Du faar din Afsked til den lste! Fyrsten og Adjutanten ser forundrede paa hinanden: Vil hun afskedige sin Mand. Den søvndrukne Jean vakler ud af Billedet efter at have gjort Forsøg paa at omfavne Fruen. Saa lister ogsaa Fyrsten og Adjutanten af, medens Fruen bliver et Øjeblik tilbage for at ordne Møblerne.

38.

Hall. Fra Døren til Herreværelset kommer først Jean, derefter Fyrsten og Adjutanten, og sidst - efter et lille Ophold - Konsulinden. Jean truer med at falde i Søvn opad Dørstolpen, besinder sig dog og gaar ind i Soveværelset - Fyrsten og Adjutanten, den første jovialt støttende sig til Adjutanten kan daarlig bare sig for Latter. De gaar op ad Trappen til deres Værelse. - Konsulinden ser alle Døre og Vinduer efter, slukker Lyset, før hun gaar ind i Soveværelset.

Soveværelset. Man ser Jean komme ind. Han smider sig i Sengen, trækker Tæppet op over Hovedet, saaledes at Benene rager frem. Han sover med det samme. Fruen kommer, lægger straks ikke Mærke til noget men opdager pludselig, at der ligger en Mand i hendes Seng. Hun bliver angst, skriger Gewalt, og farer ud i Hall'en. Jean vaagner, trækker Tæppet af sig, forstaar ikke, hvor han er. Saa gaar det op for ham. I en Fart kommer han ud af Sengen og kryber ind under den.

40.

Hall. Fruen staar og skriger. Fyrsten og Adjutanten kommer frem paa Trappeafsatsen foroven, kun iført Pyjamoas. - En fremmed Mand i mit Sovekammer! raaber hun. Fyrsten og Adjutanten bevæbner sig med Stokke og Paraplyer og hvad andet de nu kan finde i Hall og gaar forsigtigt ind i Soveværelset. Hun efter.

41.

Soveværelset. De to bevæbnede Mandfolk ind, undersøger omhyggeligt Værelset og finder Jean under Sengen. Konsulinden tager Revolveren frem af sin Mands Nathord og giver den til Fyrsten, der saaledes tvinger Jean til at kravle frem. Tableau. - Det er Deres Mand! siger Fyrsten. - Nøh, siger hun med sit yndigste Smil, medens hun hemmeligt skærer Tænder, hvor kunde du tænke at gøre mig saa forskrækket! Jean k klapper Konsulinden paa Kinden og siger: Naa, naa min lille Skat, ikke ked af det. Fyrsten og Adjutanten trækker sig fnisende tilbage.

42.

Hall. Fyrsten og Adjutanten ud fra Soveværelset. Gaar skrupgrinende op ad Trappen.

43.

Soveværelset. Jean ler frækt til Konsulinden, der er aldeles ude af sig selv af Raseri. Hun tør dog endnu ikke sige noget. Jean forsøger at smile ganske fjollet og kokettere med hende. Hans Frækhed turrer hende op, hun tager ham i Kraven, lukker Sovekammerdøren op og smider Jean paa Hovedet ud.

44.

Hall. Foroven paa Trappeafsatsen staar Fyrsten og Adjutanten med Haanden for Øret for at opfange de Ytringer, der eventuelt vil falde efter deres Bortgang. Døren til Soveværelset ryger op, og Jean bliver kastet ud, saa voldsomt, at han dratter om ved Foden af Trappen. Da han ser op, faar han Øje paa Fyrsten og Adjutanten. Han vil redde Situationen, vinker op til dem, og idet han peger mod Sovekammerdøren, der er bleven smækket haardt i, siger han: Min Kone og jeg er Uvenner! Fyrsten nikker tilbage til Tegn paa, at det har han en levende Fornemmelse af. "Konsulen" ønsker: God Nat! og de to Herrer takker og bukker og gaar. Jean gaar ud gennem Døren, der fører til Køkkenet.

45.

Næste Morgen. Ganske tidligt. Fyrstens Gæsteværelse. Fyrsten allerede oppe. Han gaar og pusler med en Haandtaske. Adjutanten ind. Fyrsten siger: Vi vil tage afsted, uden at

nogen mærker det. Vi kan altid sende Manden et Ridderkors som Tak. Sørg for, at Automobilet kommer med det samme. Adjutanten gaar. Fyrsten savner nu kun sine Støvler for at være helt færdig. Han aabner Døren, for at se om de staar udenfor.

46.

Korridor med Dør til Fyrstens Værelse. Fyrsten kigger ud. Da han ikke finder Støvlerne, beslutter han at gaa ned i Køkkenet for at faa dem hos Pigen. Gaar.

47.

Hall. Fyrsten ned ad Trappen, kigger lidt paa Dørene, finder den til Køkkenet, gaar ind.

48.

Køkkenet. Jean sidder paa Hug paa Gulvet og børster Fyrstens Støvler. Døren gaar op, Fyrsten træder ind. Jean finder hurtigt sin Ligevægt og byderden forbavsede Fyrste en lille Finger af sin snavsede Haand. For at afvæbne alle Spørgsmaal, siger Jean selv: Det kan se underligt ud at se mig børste Støvler, men jeg ønskede ikke, at en gemen Tjenestetyendes Haand skulde røre ved Deres Velbaarenheds Støvler. Aah, svarer Fyrsten, det er virkelig alt for meget. Jean hjælper med en fornem Mine der staar latterligt til Skødeforklædet, Fyrsten Støvlerne paa. Jean følger Fyrsten ud i Hall.

49.

Hall. Adjutanten gaar frem og tilbage. Fyrsten ud, fulgt af Jean. Fyrsten bliver af Jean hjulpet i sin Overfrakke. Jean optræder meget værdigt, næsten beskyttende overfor Adjutanten, der ikke kan lade være at smile. Fyrsten er nu

rejseklar. Han gør en Bemærkning om sin Kuffert. Jean siger, at den skal han nok tage, men betænker sig og kalder paa Pigen, der gaar op og henter Kufferten ned. Alle ud.

50.

Foran Villaen holder Fyrstens Automobil. Pigen ud med Kufferten, fulgt af Jean og de to andre. Hun vil anbringe den paa Vognen, men kan ikke. Jean løber til og løfter den. Fyrsten og Adjutanten tager hjertelig Afsked. Adjutanten tager Drikkepenge frem, bestemt til Pigen. Jean rækker uvilkaarlig Haanden frem men griber sig i det. Pigen tager imod en 2-Krone. Vognen kører. Jean vifter. Pigen vifter ogsaa, men Jean sætter hende paa Plads: Hvad bilder hun sig ind. Er hun maaske Konsulinde? Da Vognen er ude af Syne, kommer Jean op at skændes med hende. Han vil have 2-Kronen. Hun siger, det er hendes, hun fik den. Han tager den uden videre fra hende og giver hende 25 Øre. Surmulende gaar hun ind, han efter.

Tredie Afdeling

51.

Et par Dage senere I Paris. Lulus Lejlighed, meget elegant og luksuriøst Boudoir. Lulu i Færd med at drappere sig med et spansk Sjal. Hun og Konsulen skal til privat Maskerade hos en bekendt parisisk Maler. Konsulen ligger og slanger sig paa en Divan. Ser paa Uret. Død og Pine. Klokken er mange. Han rejser sig. Lulu finder hans Dragt frem - en mægtig Bjørneham, som han kan trække over hele Personen. Hovedet er til at slaa tilbage. Under megen Munterhed gør de sig færdige. 3 andre Karnevasgæster, iført fantastiske Kostumer, stormer nu ind. Konsulens Ham vinder almindelig Bifald. Holdende hinanden i Hænderne, løber de alle 5 i en lang Kæde ud af Døren.

52.

Gaden, hvor et stort lukket Automobil holder. De fem ud. Endel Parlamenteren om hvem der skal sidde paa Bukken. Endelig tager Konsulen Pladsen. Han kan jo bedst holde Varmen. Vognen kører.

53.

Føran en privat Ejendom, helst en Villa, med Atelieruder i Tagetagen. Automobillet ruller frem. Konsulen ned fra Bukken Løber rundt paa alle fire paa Fortovet. En morsom Scene mellem ham og en Hund. De fire andre faar ham, under Støj og Latter, med sig ind i Huset.

54.

Stort Atelier. Festligt smykket. Rundt om hænger Billeder paa Væggene. En Del Karnevalsklædte Mennesker, mest Kunstnere og Forfattere. Begivenheden skal have en absolut privat Karakter. Konsulen og Lulu og de tre andre ind. Bjørnekostumet vækker almindelig Opsigt. Konsulen smigres, bliver pjanket, gør de samme Kunststykker som Bjørne i Alindelighed: sidde, kysser paa Fingrene o.s.v. altsammen til stor Fornøjelse for Gæsterne. "Bjørnen" faar en Flaske Champagne. Den sidder, tager Flasken for Munden som en dresseret Bjørn og tømmer den.

55.

Hen ad Morgenstunden. En Krog af Atelieret. Det grelle Morgenlys sniger sig ind over Sceneriet, der absolut ikke tager sig saa godt ud som før. Konsulen sidder mellem 4 - 5 dejlige, kælne Kvinder. Han er vældig oppe. Bjørnehovedet har han slaaet tilbage. Han kysser dem allesammen for at forvise sig om, hvem af dem, der kysser bedst. Det bliver Lulu. En Kunstner, nemlig ham, der ejer Atelieret, kommer og spørger, om Konsulen ikke vil se nogle af hans Billeder. Jo Tak. De to gaar sammen.

56.

En Ateliervæg. Konsulen ser paa Billeder (futuristiske) og spørger om Prisen paa dem. Han vil være Mæcen, Gu' vil han saa! Han skraber en hel Bunke Billeder sammen, uden at se paa dem, og udfylder en Check. Kunstneren er henrykt. Lulu kommer hen og siger, atnu maa de gaa. Trækker ham under Afskedshilsner til Kunstnerne med sig. 3 - 4 andre følger med.

55.

57.

Foran Kunstnerens Villa. Det fantastiske Optog vandrer afsted.

58.

En Gade. Optoget fra forrige Billede kommer syngende og skraalende gennem Gaden. En Gadebetjent kommer dem i Møde og irettesætter dem. Konsulen klapper ham venligt paa Skulderen - giver ham et af Billederne. Videre.

59.

Foran et tilfældigt Hus, hvor en af Optogets Deltagere bor. Han tager Afsked med Trupen, der vandrer videre. Konsulen vender om og holder ham tilbage. Han skal have et Billede! Sluttes sig til de andre.

60.

En Automobilplads. Hele Optoget tager Plads i en aaben Vogn. Chaufføren faar Besked om at køre til Konsulens Hotel.

61.

Foran Hotellet. Automobillet ruller frem. Konsulen stiger ud, tager Afsked med hver enkelt, trykker ogsaa Chaufføren i Haanden. - De skal sgu ha' et Billede! siger han og stikker Chaufføren et Futuristportræt. Gaar ind gennem Svingdøren, som Portier'en holder parat.

62.

Hotel Vestibule. Portier'en ind, fulgt af Konsulen. Natkelneren bukker. Uh! siger Konsulen. Bring mig en Apollinaris. Jeg er saa rusten i Halsen. Tjeneren løber. Portier'en nærmer sig, bukkende med en sammenfoldet Avis. Konsulen

tager den. Før han læser, drikker han sin Sodavand, giver Kelneren et Billede, som Kelneren vender og drejer misbilligende (han vilde hellere have haft en 25 Øre). Saa læser Konsulen den indstregede Notits saalydende:

63.

Hans Højhed, Fyrst Louis XXXVIII har igaar aflagt Visit i Byen L..... Under Opholdet i Byen gav Konsul Descombes en Middag til Ære for Fyrsten. Efter Forlydende vil Fyrsten, der fandt stor Behag i Konsulens ærbødige Personlighed, vise sin Erkendtlighed i Form af en Udmærkelse.

64.

Konsulen lader Avisen falde. Skræk staar afmalet i hans Ansigt. "Konsul Descombes" - hans Kone maa altsaa have været ham utro, uf det Skarn. Han maa øjeblikkelig hjem. Han giver Portier'en Resten af Billederne, krænger Bjørnehammen af sig, giver Ordrer, skælder ud o.s.v. Der kommer Fart i Hotelpersonalet. Endelig staar han rejseklar. Ud.

65.

Samme Dags Eftermiddag. Jernbanestationen i Byen L. Konsulen kommer, sløbende paa sin Haandtaske som han giver til en Drager. Styrter afsted.

66.

Foran Konsulens Villa. Konsulen kommer forsigtigt spejdende. Han lukker Havelaagen op og gaar ind.

67.

Soveværelset. Fruen. Jean. Hun giver ham Ordre om at børste Herrens Tøj. Hun tager det selv ud af Skabet, under-

søger efterhaanden Lommerne i hvert enkelt Stykke Tøj, finder hist og her lidt, som hun samler sammen i en Bunke. Sidst tager hun Konsulens Hjemmejakke, som han havde paa den Dag han modtog Telegrammet fra "Veksellereren". Hun finder nu det sammenkrøllede Telegram, lægger det til Bunken, samler det hele sammen og gaar ud til Hall.

68.

Foran Villaen. Konsulen har smidt Frakken, staar i Skjortæermer. I Færd med at kravle ind gennem et Vindue.

69.

Herreværelset. Fruen ind, sætter sig ned og kigger Bunken igennem. Finder Telegrammet, studser.

70.

Telegrammet vises som i Billede 5.

71.

Hun gemmer Telegrammet, indigneret. Nu skulde han rigtignok bare være her, den Skurk. Gaar op og ned ad Gulvet.

72.

Hall. Konsulens svære Korpus er heldig kommen gennem et Vindue. Han staar nu foran Døren til Herreværelset og væbner sig med ædel Indignation. Finder Avisnotitsen frem af en Lomme. Saa gaar han ind.

73.

Herreværelset. Han og hun overfor hinanden, hver med sin Lap Papir i Haanden. Han: Skammer du dig ikke?
 Hun: Skammer du dig ikke? Jean ind for at vise, at en

Knap er gaaet af. Han bliver forlegen, da han ser Konsulen. I det samme melder Pigen: Fyrstens Adjutant. Denne ind. Adjutanten hilser venligt paa Fruen og Jean, spørger til deres Befindende. Overser ganske den rigtige Konsul, som staar og tripper af Raseri. Adjutanten tager Handskerne af, rækker Hat, Stok og Handsker til denforstenede Konsul, der ikke tør andet end holde Genstandene. Adjutanten tager nu en Eske frem, indeholdende en Orden, som han med et Par velvalgte Ord hefter paa Jeans Frakkeopslag. Konsulens Øjne bliver kuglerunde. Jean synlig stolt, ser hovent til sin Principal. Adjutanten tager igen Hat, Stok og Handsker, hilser venligt paa Jean og Fruen, trækker sig tilbage. Aldrig saa snart er han ude af Døren, før Konsulen vil hugge Ordenen fra Jean, som imidlertid undviger. Konsulen raser: Hvad er det for en Komædie, der spilles med mig. Hvem har optraadt som Konsul i min Fraværelse. Fruen forklarer ham i enFart Sammenhængen og slutter med at lægge Telegrammet paa Bordet: Du skal førresten ikke være saa køphøj, min Ven, nu kender jeg Arten af dine Børsforretninger. Konsulen ser sig med et afsløret og falder paa Knæ for Konen, som omsider tilgiver ham mod bindende Løfte om, at han aldrig vil tage til Paris uden at tage hende med.